

8641

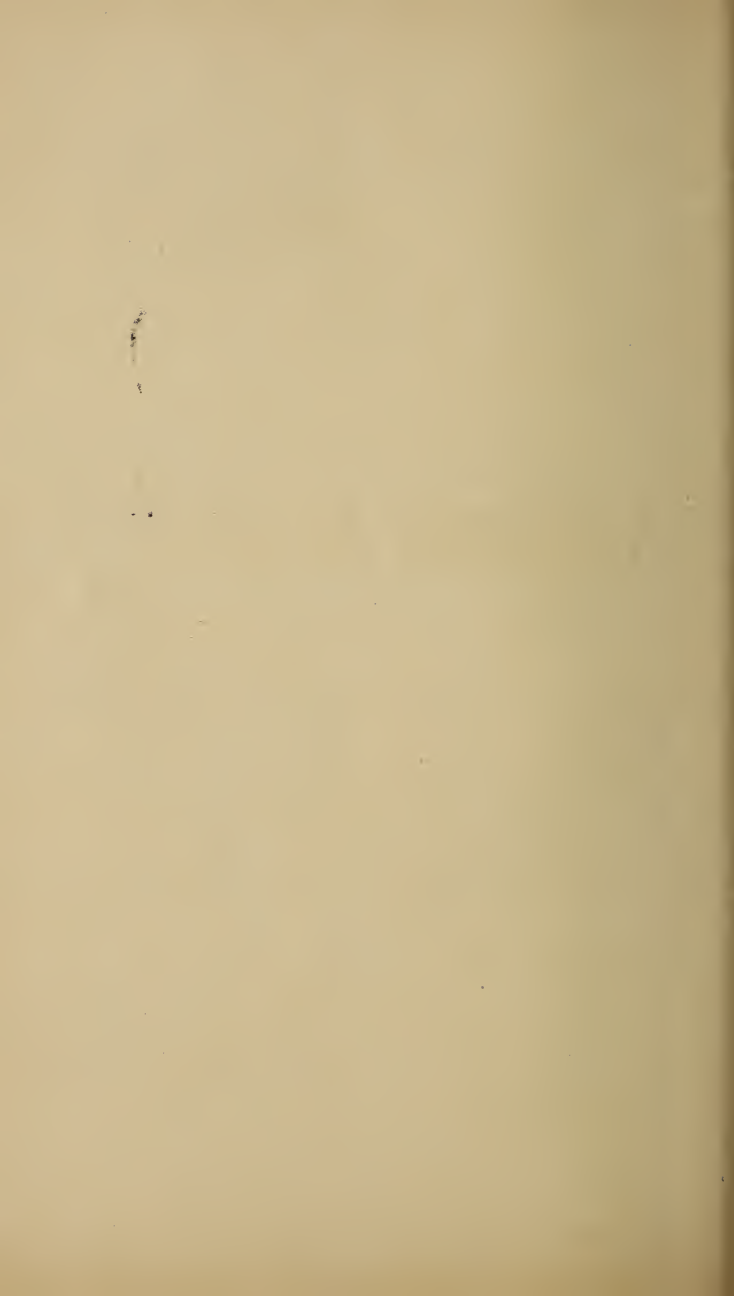
MANEL PASTÓ BENVENUTO

LO PINTAÓR DE CUINES

MONÓLEC CÓMIC EN VERS

Preu: 2 Ralets

Lo pintaór de cuines

Aquesta obra es propietat del seu autor prohibint la traducció, reimpressió, i cambi de títol, sens el degut permís del mateix.

No podrà tampoc representar-se sens el pago dels drets senyalats.

Queda fet el dipòsit que marca la llei.

Lo pintaór de cuines

MONÓLEC MOLT CÒMIC (i curtet)

PENSAMENT ESCÈNIC, HUMORÍSTIC,
I LÍRIC, EN UN ACTE I EN VERS

ORIGINAL D'EN

MANEL PASTÓ BENVENUTO

Aquesta obra fou estrenada ab éxit
extraordinari (per son mateix autor), en el
Teatre de la Academia de Sant Lluís Gongaga
de Sant Joan d'Horta (Barcelona), en la vetlla
del 27 de Maig del any 1910.

Obra n.º 8

BARCELONA
LIBRERÍA CIENTÍFICA-LITERARIA
JOSEPH AGUSTÍ
Elisabets, 4

VICARIATO GENERAL
DE LA
DIÓCESIS DE BARCELONA

Licencia Eclesiástica

Barcelona 20 de Noviembre de 1913.

Por lo que a Nos toca, concedemos Nuestro permiso para la publicación de la obra que tiene por título **LO PINTAÓR DE CUINES** monólogo cómico original de D. Manuel Pastó Benvenuto, mediante que de Nuestra orden ha sido examinada, y no contiene, según la censura, cosa alguna contraria al dogma católico o a la sana moral. Hágase constar esta licencia al principio o final del libro, y entrégueñse dos ejemplares rubricados por el Censor, en nuestra Secretaria de Cámara.

NIHIL OBSTAT

EL CENSOR

M. I. Sr. Dr. D. José M.ª Baranera
Canónigo

IMPRÍMASE

Excmo. e Ilmo. Sr. Dr. D. Juan José Laguarda,
Obispo de Barcelona.

P. A. EL GOB. ECC.^o S. P.

José Palmarola

Por mandado de Su Excia. Ilma.
el Obispo mi Señor

Dr. D. Francisco Muñoz
Arcipreste-Secretario

672957

PERSONATGE ÚNIC

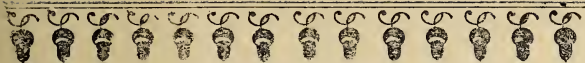
CLIMENT (Pintaór de cuines) . . . 55 anys.

Es un tipo valencià molt original i graciós, vestit amb la brusa llarga fins als genolls, pantalón usat i espadnyes, la brusa es de color de terra molt rojenca i tota esquitxada de cals, porta sombrero ample i tou, o be gorra negra pero que sembli qu'hi hagi nevat de tan blanca, (esquitxos de cals) porta bigoti gros i patillas, un mocador gran de color molt vermellós entortolligat al coll, portará una canya llarga a l'espatlla, amb un pinzell gros i tot esparrecat al cap de-munt, bastant ridícol, pero ben caracterisat. Prénguis model del ninot de la portada.

Época, la de sempre.

Lloc d'acció, a Barcelona.

Dreta i esquerra, les del actor.

ESCENA ÚNICA

L'escena representa ser una plassa, o cantonada de carrer, botigas pels costats, al públic representa ser també continuació d'aquesta plassa, o carrer ahont hi haurá molts transeuns aturats tot parlant en diferents] grups, o be siguin los mateixos espectadors del públic, senyors i senyoretetes coneguts d'ell.

Al aixecarse'l teló ningú en escena, i al cap d'un moment de pausa, se sentirá aproparse en «Clement» que ve tot cantant, acabant lo cant al mateix moment d'entrar en escena, entra per l'esquerra, i marxa per la dreta, o sigui solament traspasa l'escenari, lo cant aquest, amb cert abandono i amb una tonada sosa, ab molta cantarella. Al començament gairebè sols talarejant, va creixent i apropant-se, sentint-se cada colp mes clara la veu, i recalcant molt les paraules.

CANÇÓ

(cantant desde molt endins, tot apropant-se la veu.)

Me'n vaig a la Boqueria
per vore si'm puc llogar,
per fer algun pis o cuina
si algu vol emblanquinar.

(surt i recita, cridant molt i alegre, tot trayent-se'l sombrero i saludant-los. Gran sorpresa al veurer a los senyors del públic.)

Hola chés, tingáu buens dies,
i les xiquetes també,
¿que féu per assi aturades...?
¿que vindrá l nóvio potsé? (rápít)

(fixant-se en que son molts exclama amb mes forsa i alegria.)

(amb gran sorpresa)

«Reflic! si que s'ou collássa,
çavuy tant de-matinet
ja féu petar la xarráda
están-vos assí a peu dret?

(se posa'l barret.)

(molt franc i rialler)

Miráu, jo vinc d'ejitar,
fa poc que me só llevat,
per vóre si'm puc llogar
matí me só presentat.
La canya posáda aixina,
lo pinzell al cap de-munt
ja'm teniu com cada día
passejant avall, i amunt.

*(tot fent móurer la canya i
molt festiu sempre, gairebé
rient.)*

Jo soc l'home de les gracies
que molts criden per assí,
com que pinto moltes cuines
tothom me coneix a mí.

(cridant)

Soc lo «Pintaór de cuines»
lo Climent, lo valenciá,
tot lo *cagall* de les mósqes
soc l'únic que sabuitar.

*(signará netejar i emblanqui-
nar la paret, tot practicant lo
que diu amb molta gracia.)*

(segueix tot donant-se tó)

Jo aixís que deixo una casa
dona molt bo de mirar,
no tiro la cals per terra
ni amohino a netitjar.

Jo porto buenos . pinceles,
buenas... bróchias, bons... colors,
i para pintar... salones?
materiales dels millors.

(tot arrufant et nús, despre-
ciant-los i fent ganyotas es-
tranyas, diu)

No faig com éixos pintores
que ho dixer que fa fredat

(ràpit)

no lo dic per dárme... bombo

(formal)

es qu'es la pura... veritat.

(sonrient i cridant, molt marcat)

Les criádes de les cases
estan contentes de mí,
puig per fregar les rejoles
no'ls hi cal gens de patí.

(signant fregar a terra tot arru-
pit i amb gracia, alsant-se i
recalcat amb forsa.)

A les mestresses, encare
els hi agrada .. molt mes

que'ls déixo la casa noya
sinz gastar gânes. . . dinés.

(cridant i molt alegre)

Per bon remendon de Cuines
tothom coneix al Climent,
tothom me coneix... mecatxis
per un bon che, intelitgent.
Soc el únic del meu poble
en el árte de pinture,
la méua Mare m'ho dive
quan jo ére crietúre. *(pausa)*

*(se passeja i se'ls mira de
regull tot sonrient, i després
tot parant-se altre volta los
diu cridant molt fort i ale-
gre.)*

Vaya vaya de xiquetes,
miráu, miráu los xiquets
com festixen, com bromegen
i fan nóie plegadets.
Cada día hi comperixen
assí es lo punt de reunió
¿i ells pobrics? se divertixen
primer qu'ells... ja ho fet jo.

*(sempre ben recalcat i alegre
recordará lo temps passat)*

Jo també quan ere jove
no hi podia faltar pas
i con mi pobreta Paula
festeja i festegerás

(sempre amb entusiasme creixent)

Paseándonos tranquilos
rámbla amunt i rámbla avall,
nos contábamnos secretos...
más rics i fins... que'l cristall.
Paseábamos contentos
lléno el corazón de amores,
i admirábem en los árboles...?
los pájaros cantaóres.
Los canários, los gorriones
contemplávem jo i la Paula,
i nos féyen molta gracia
los loritos en la jaula.

(fort i rient)

Xerrávem coses... boniques
tot mirándo les... floretes,
coses... dolses i enciseres

(rapit i amb gracia)

lo que volen les xiquetes.
Ygual que vátroos veniam,
jo, i la Paula de brasset,

(molt fort i alegre)

també sentiam com vátroos
los sics-sacs... del... costadet.

*(fent un fort i fons sospir
d'amor al dir costadet tot po-
sant-se la ma al costat del cor
amb molta gracia)*

(com extassiat)

Y con palabras... de amores
¿el rato d'estar... assí...?
molt mes depressa que un rayo
nos pasaba lo matí.

(molt amorós i amb gracia)

Pues eran tot amoretes
todas nuestras relaciones,

(amorós)

cosas tiernas... pero... honés
en fi... res mes que ilusiones. *(pausa)*

(cambi de tó, molt alegre i festiu los diu cridant.)

¿Donchs que hiá de nou Senyores?
(pauseta)

¿no tenen cap novetat?

(pauseta, se'ls mira, i tot seguit exclama amb forsa tot alegrant-sen molt)

aixó es bueno, *caracóles*
que tothom esté trempat.

(amb forsa)

Es la gran sort d'eixa vida
estar cón buena salut,
mala sort es no tenirne
¿qui no'n te? está ben foscú.
Vale más estar bo, i sá
que tindrer munts de dinés,
¿qui te salut? se la campa
¿no estéu ab mi, també, chés? *(pauseta)*

(molt alegre tot rient)

¿De modo qu'estáis bonets? (*pauseta*)
¿estáis tots con salut bona? (*puaseteta*)
aixó fa de bon sentir,
doncs que duri bona estóna.

(*cribant sempre*)

Jo també estic bó per áre
gracia a Deu estic bonet, (*transicò*)
(*trist*) pero... la dona de casa
petix molt del *carponet*. (*pauseta*)

(*posant-se la mà'l darrera*)
(*ab tó dramátic pero ab gracia*
diu tot entristint-se per graus,
molt serio)

(*amb calma*)

Ja fa molt temps que petixe
la méua pobre Pauleta;
sémbla un órga destrempada,
no se'm móu de la cambreta.

(*sempre trist, i ben recalcat.*)

Te la cáixe molt dolenta,
siempre está en medicaments,
tiene el *tubo* digestivo
que no aguanta els aliments.

(*mes trist, amb forsa*)

Are un doctor molt entés
li dona una medicina
que le quita lo dolor
con copitas... de *Ron quina*.
Y le hace tomar baños

de agua fresca ab molta sal
com rovellóns en conserva
lo mateix; igual, igual.

(animant-se)

Y ella está molt mes contenta
porque veu que lo adivina

*(tot alegrant-se per graus amb
sonrts i festiu)*

con la sal i l'aigua fresca
i amb aquella medicina.
I's posa molt mes tranquila,
i li fuig el mal está,
i li sémbra que la cáixe

*(se toca la panxa picantse-la
amb la mà)*

dins poc temps tindrà com sá.

(molt alegre altre cop)

I vamos chés, con pasensia
crec que's posará molt bé,

(recalcat i amb fé)

si Deu vol, i sa Mareta
l'any vinent no tindrà re. *(pauseta)*

(amb resignació i gracia)

Com que ja es un xic velleta,
no'ns podém pas amohinar,
son les xámbe de la vida
ésent vellets...? cap al fossar.

(recalcat)

¿Si se vol morir? *alànta*

(*amb fredor*)

no vull tindre cap disgust,

(*ab forsa*)

ja mos vorém a la gloria

si ella vol tenir eix gust. (*pauseta*)

(*signant cap al cel, boy alsant la
canya en làyre ab tots dos bras-
sos*)

(*molt serio, se torna a posar trist*)

Pero... si ella se moria,

¿que faria lo Climent?

(*quedant-se molt pensatiu*)

(*trist*)

¿jo solet?... (*decidit*) ah... no, mentira,

(*alegre*) .

tot seguit nóu casament.

Tot seguit buscaré dóna

guápa, buena, y bien formal...

(*molt ràpit, i molt serio, amb
veu ben baixeta, posant-se les
mans al cap com escruixit, i
molt horroritzat de lo que ha
dit.*)

aixó sols ho hi dit per broma,

(*ben recalcat*)

Dios me libre d'este mal. (*pausa*)

*(tot donant alguns passos diu
ab tó molt festiu i alegre, cri-
dant molt fins al final)*

Bueno chés, ¡eh! quitxalleta,
jo me'n vaig tot passejant
fent el *tato* per la Rambla

(signarà a ma dreta)

per vóre si'm llogarán.
Fa molts dies que no pinto
cap *cuina*, faig pocs ralets,
¿con esto ..? me despedixo
de vosátros, fedrinets.

*(cribant molt fort, i despedint-
se; se posarà en màrxa, cap a
la dreta.)*

De tots vátros me despido,
hasta la vuelta, xiquets,
hasta otra, pues... me fúgo
habur chés, ep... amiguets;
A Dios, hasta la tornáe,
¿si voléu enblanquinar?
al pla de la Boqueria
m'estic, podéu disposar.

*(saluda ab lo sombrero, o be la
gorra a la ma, i tot seguit gira
cúa, marxant tot xáno, xáno
cap a la dreta; méntres màrxa,
tornará a cantar amb el ma-
teix tó la primera quartilla del
començament del acte)*

(Cançó)

Me'n vaig a la Boqueria
per vóre si'm puc llogar,
per fer algú pis, o cuina,
si algú vol enblanquinar.

(marxant poc a poquet, perdent-se la veu, tot allunyant-se per graus aquesta cantarella. Tot amb gracia, i naturalitat mentre's cau pausadament, la cortina)

FI DEL MONÓLEC

Obres literaries

CÓMIQUES y DRAMÁTIQUES del mateix autor

Catàlec

- Obra n.º 1.—VERDADER ESCALFA PÁNYES
o bé ALS PARROQUIÁNS DEL CA-
RRETÓ Comedia catalana (de cos-
tums) en un acte, en prosa, (i ab da-
mas)
- « « 2.—POLVOS CLIX o CONTRA LOS
NÉRVIOS Monólec molt còmic (en
prosa castellana)
- « « 3.—ALS FULÁNOS o VENINT DE
L'HORT Diàlec molt còmic (en pro-
sa)
- « « 4.—EL GRAN FENÓMENO Comedia
dramática (en prosa)
- « « 5.—L'EX SECRETARI DE RIPOLLET
o bé AL RESERVAT Monólec molt
còmic (en prosa)
- « « 6.—ENTRE VEHINS Drama en quatre
actes, i dividit en cinc quadros (en
prosa)
- « « 7.—EL MOSSO DE CORDA Monólec
còmic (molt curt) pensament escènic,
i humoristic (en vers)
- « « 8.—LO PINTAÓR DE CUINES Monó-

- lec molt còmic (i curtet) pensament escènic, humoristic, i liric (en vers)
- « « 9.—CÉLEBRES JUEGOS DE PRESTIDIGITACIÓN I CARTOMÁNICA o NO HAY JUEGO SIN TRAMPA Diàlec molt còmic (en prosa castellana)
- « « 10.—LO MARXANT DE VALLRROMÁNAS (en Pep) Monólec dramàtic i còmic (en vers)
- « « 11.—DEVANT LA TOMBA o bé LO MIRACLE DE LA VERGE Drama molt sentimental en un prólec i tres actes, (en vers, i prosa,) (hi surten dugues damas)
- « « 12.—L'URBÁ Monólec curtet, i molt còmic (en vers)

Extracte del catàlec d'obras musicals

Originals d'en M. Pastó Benvenuto, escrites rigorosament amb les lleis del «Motu Proprio» del Sant Pare Pio X.

Vistas i aprobadas per la Junta Diocesana de Tècnics del Bisbat de Barcelona.

Música Sagrada

PREU FIXU

Obra	2.—ROSARI pera chor al unis. lletra catalana i castellana.	1'50
«	7.—Sis Trisàgis a la SSma. Trinitat, i tres a la Verge (text id: id:).	3'00
«	14.—O SALUTARIS HOSTIA pera chor a dos i tres veus	1'00
«	22.—AB ARDENTA FLETXA motet de comunió a chor (text id: id:).	1'25
«	29.—SAGRARI DEL ALTÍSSIM Goigs del Sagrat Cor de Jesús.	1'00
«	34.—ECCE PANIS ANGELO- RUM a dos veus i chor.	1'25
«	67.—MISA SOLEMNE DE	

	GLORIA pera chor a dos i tre veus.	4'00
«	85.—SUA VOSTRA GRAN PU- RESA a Sol, o be pera chor al unis (text id: id:). . .	1'25
«	97.—AI NIÑO JESÚS Villanci- co per les festes de Nadal.	0'75
«	98.—VOS ADORO càntic pera la sagrada comunió (text id: id:).	1'25
«	99.—LA CIRCUNCISIÓ DEL SEÑOR Villancico per les festes de Nadal.	0'75
«	100.—CORAZÓN SANTO pera chor al unis i estrófas a sol	1'25
«	101.—REGINA COELI pera chor a dues veus.	1'25
«	103.—COLECCIÓ DE AVE MA- RIAS pel mes de Maig a 2 i 3 veus, (text id: id:). . .	2'00
«	106.—GOZOS AL PATRIARCA SAN JOSÉ pera chor a 2 veus i sol.	1'25
«	107.—AL COR DE JESÚS càntic de càracter popular a chor i sol.	1'00
«	111.—JO SÓ FILLA DE MARÍA càntic de càracter popular chor unis (i a dos v.). . .	1'00
«	123.—BENEDICTUS a sol de te- nor, o tiple, (o chor al unis)	1'00
«	140.—O SACRUM CONVIVIUM a sol.	1'00

- « 147.—O SALUTARIS HOSTIA
a sol de tenor, o tiple, (o be
chor de tiples al unis). 1'00

Música Profana (popular)

- Obra 74.—ROSES I CLAVELLS sar-
dana pera piano (molt fa-
cil, i curteta). 1'00
- « 69.—LA SALTIRONEFA sar-
dana llarga pera piano sol. 1'50
- « 145.—LA VINGUDA DEL MES-
SÍAS partitura del drama
liric, biblic en un prólec, i
tres actes (reducció pera
cant i piano). 15'00
(la lletra d'aquesta obra, es
del meu distingit i bon
amic, del llorejat, i aplaudit
poeta, Sr. D. Joseph M.^a
Vidal i Pomar.)
- « 167.—CRAN COLECCIÓ DE
COPLETSHUMORÍSTICS
pera cant i piano de tots
estils, i per tots los gus-
tos, (còmics, i dramàtics),
obra de gran utilitat a les
societats morals recreatives,

i molt alussiva pera executarse en los festins familiars.

Advertencies

- (1.ª) Totes aquestes obres musicals religioses, estan escrites amb acompanyament d'orga, (o be d'armonium.)
- (2.ª) Les trovaréu en tots los Magatzems de Música, en la Biblioteca «L'Escon» i en les principals llibreries catòliques de la capital.
- (3.ª) Rigurosament ningú podrà instrumentar cap de les obres anunciádes sens el degut permis.
- (4.ª) L'obra 145, la 167, (i alguna de religiosa) estan instrumentades pel mateix autor, per quintet de corda, a petita, i a gran orquesta; per lo tant, el qui desitgi l'instrumentació de les esmentades obres la podrà sollicitar en dits magatzems de Música, i llibreries catòliques, ont als hi será facilitada a preus ventatjosos.

